

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De signis quæ Mauricij imperium indicabant. Caput XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

aliarum rerum explicationem simus polliciti) fortasse exponemus. Tantum tamen hoc loco dicam, Tamo Chosroem in acie non exercitus Romani fortitudine, sed sola ducis pietate, & in Deum fide cecidisse. Adarmanem autem viribus in pteio profligatum, ac multis amissis copijs versus in fugam, idque cum non solum Alamundarus, barbarorum Scenetarum dux Mauricium propterea proderat, quod fluuium Euphratem traicere, & contra Scenetas barbaros, qui ex aduersis partibus militabant, ei subsidio venire noluit (isli enim Scenetae ab alijs propter equorum velocitatem euinci non possunt, neque sicubi interclusi sint, capi, sed hostes, dum fuga sit ipsis facienda, longè praeuertunt) verumetiam Theodoricus dux Schytharum, qui intra telum iactum consistere non audebat, sed se cum suis illico fugam mandauit.

De signis quae Mauricij imperium indicabant.

Caput XXI.

Signa quoque diuinitus ostentata antegressa sunt, quae Mauricium Imperatorem fore praesignificauerunt. Nam ad multam noctem ei intra sanctuarium templi sanctae & castissimae virgini, & Deiparae Mariae dedicati, quod quidem ab Antiochenis templum Iustiniani nuncupatur, thus incensum offerenti, auleum sacrae mensae igne conflagrare visum est, adeo ut ingens admiratio ac stupor illum inceserit, visionemque magnopere extimuerit. Cui astans Gregorius illius urbis Episcopus dixit, visionem caelitus demissam esse, & summum ei splendorem atque eximium portendere. Apparuit praeterea versus Orientem re ipsa Christus Deus, visionem de hostibus requirens. Qua quidem visione imperium Mauricij perspicue praemonstratum est. Nam a quo, quaeso, nisi ab imperatore & ab homine, qui ipsum pie colebat, rem eiusmodi postulare? Quinetiam mihi de his rebus percontanti, aliae res sane memorabiles, & dignae historia, a parentibus suis narratae sunt. Nam pater eius memorauit, se eo tempore, quo Mauricius conceptus fuit, in somnio vidisse vitem maximam ex suo

EVAGR. HISTORIAE

cubili pullulascere, & botros ferè innumerabiles & maturos ex ea dependere. Mater autem narrauit, terram tempore partus sui suaueolentem odorem, peregrinum, & alternis vicibus variatum ex se efflasse: atque saepe laruam, quam Græci ἐμποισαν vocant, infantem de loco in locum mouisse, tanquam illum voraturam, minime tamen ei nocere posse. Itemque Symeones, qui propè Antiochiam in columna habitauit, vir ad res quasque prudenter ac studiosè exequendas aptissimus, & omnibus diuinis virtutibus eximie ornatus, multa cum verbis, tum factis expressit, quæ Mauricium imperatorem fore plane iudicarunt. De quo Symeone, quæ sunt ad commemorandum accommodata, proximus liber explicabit.

De Mauricij & Augustæ creatione

Caput XXII.

CVM autem Tiberius iam propè ad extremum spiritum edendum veniret, Mauricio, qui ad imperium gubernandum iam elatus fuit, filiam Augustam collocauit in matrimonium, & imperium pro dote tribuit: qui tametsi ad exiguum tempus in administrando impetio gratiam propagauit, tamen pro rebus præclare à se gestis (quas quidem hoc sermone commode complecti non possumus) tum immortalis nominis sui memoriam, tum optimam reip. hæreditatem, Mauricium nempe, quem imperatorem declarauerat, reip. reliquit: qui que etiam sua ipsius nomina illis impertiuit: siquidem Mauricium, Tiberium, Augustam, Constantinam appellauit. Quæ verò res ab illis gestæ sint, proximus liber, Dei iuuante gratia, perdocebit.

De temporis, à Iustino Iuniore vsque ad Mauricium, supputatione.

Caput XXIII.

VT autem ordinem temporum accuratissimè completamur, intelligendum est, Iustinum Iuniorem per se solum ad annos duodecim & menses decem cum dimidio regnasse, atque vnà cum Tiberio ad annos tres & vndecim menses, totumque tempus regni sui annos sedecim &